

SITUATIONS- OG TRUSSELSVURDERING FOR IRAK.

1. Dannelsen af en national samlingsregering i juni 2006 satte punktum for den politiske overgangsproces, som blev iværksat efter Saddam Hussein regimets fald. Samlingsregeringen har deltagelse af alle Iraks etniske og religiøse grupper. Den har derfor en symbolværdi, men er samtidig handlingslammet. Under samlingsregeringen, og med støtte fra koalitionen, fortsætter bestræbelserne på at opbygge en irakisk stat, herunder civil administration og sikkerhedsstyrker.
2. Irak er i stigende grad præget af opløsning og kaos. Samlingsregeringen har ikke været i stand til at bremse en eskalerende væbnet konflikt, der især følger de etnisk-religiøse skillelinjer i det irakiske samfund og mere og mere antager form af borgerkrig. Konflikten hæmmer opbygningen af den irakiske stat.
3. Der er betydelig pres på premierminister Nuri al-Maliki for at overvinde regeringens handlingslammelse og igangsætte en national forsoningsproces. For at forbedre regeringens effektivitet vil han formodentlig løbende gennemføre udskiftninger i denne. Da flere af samlingsregeringens partier er drivende kræfter i konflikten, og da de fortsat vil indgå i regeringen, er udsigten til forsoning dog ringe.
4. Sikkerhedssituationen i Irak er blevet værre. I oktober 2006 nåede antallet af angreb det hidtil højeste niveau. Konfliktyper og voldsniveau varierer betydeligt mellem de forskellige områder i Irak. Bagdad er centrum for den etnisk-religiøse konflikt.
5. En voksende del af Irak ligger reelt uden for centralregeringens kontrol. Områderne er i stedet i ikke-statslige væbnede gruppers vold: Shiitiske militser, sunnitiske oprørsgrupper eller militante sunniekstremister. Grupperne står samtidig bag omfattende organiseret kriminalitet og demonstrerer deres magt gennem henrettelser, tortur og intimidering.
6. En betydelig del af angrebene i Irak rettes mod koalitionen. Civile irakere bliver dog i stigende grad ofre for vold, i takt med at den etnisk-religiøse konflikt eskalerer. Omfanget af civile tab er vanskeligt at fastslå, bl.a. pga. den irakiske stats ringe evne til at indsamle og registrere data.
7. Vold, intimidering og frygt bevirker, at flere og flere irakere flygter eller fordrives til områder, hvor deres etnisk-religiøse grupper dominerer. Denne faktiske etnisk-religiøse udrensning bidrager til en opdeling af Irak i mere homogene områder. I oktober 2006 fastslog det irakiske Ministerium for Migration, at godt 365.000 personer var blevet internt fordrevet siden februar 2006, og at der hver måned kom godt 50.000 nye fordrevne til. Det er sandsynligt, at det faktiske tal er højere.

8. Iraks nabolande har i varierende grad engageret sig i konflikten i Irak. Irans involvering er betydelig og finder sted på flere niveauer. De arabiske nabolande har derimod været tilbageholdende med at engagere sig, men har set med bekymring på Irans engagement og konflikten generelt destabiliserende virkning på regionen. Og så Tyrkiet ser med stor bekymring på udviklingen.

9. Holdningen til koalitionen tilstedeværelse i Irak varierer betydeligt mellem landets etniske og religiøse grupper. Kurderne har været mest positive over for koalitionen tilstedeværelse, mens sunniaraberne har været de mest kritiske. Holdningen blandt irakerne forandres imidlertid, i takt med at konflikten ændrer karakter. Mens sunniarabernes mistro til den shiitisk dominerede regering og de shiitisk dominerede sikkerhedsstyrker øges, mindskes deres modstand mod koalitionen, som de mener i nogen grad er i stand til at yde dem beskyttelse mod shiitiske overgreb. Omvendt stiger modstanden mod koalitionen blandt shiitterne og kurderne, som i stigende grad er frustrerede over koalitionen fortsat betydelige indflydelse i Irak. Lidt over halvdelen af irakerne støtter ifølge meningsmålinger angreb på koalitionen.

10. De irakiske sikkerhedsstyrker kan ikke på kort sigt påtage sig det fulde ansvar for sikkerheden i Irak. For tidlig overdragelse af sikkerhedsansvaret vil bevirke, at oprørere, terrorister og militser udvider de områder i Irak, hvor de fungerer som de reelle magthavere.

11. Den irakiske hær har store problemer med at opbygge en logistisk struktur, som kan holde den meget uens mængde af doneret og indkøbt materiel og våben funktionsduelig. Der er også omfattende problemer med kommando- og kontrolsystemer i hæren. Kommando og kontrol besværliggøres af mangel på kommunikationsudstyr, interne magtkampe og manglende uddannelse. Den irakiske hær vil sandsynligvis nå det kvantitative mål for sin opstilling, men den vil ikke på kort sigt kunne fungere uden koalitionen støtte.

12. Koalitionen spiller en afgørende rolle i at forhindre en eskalation af konflikten mellem Iraks religiøse og etniske grupper. Det er sandsynligt, at konflikten vil eskalere yderligere og antage form af en omfattende borgerkrig, hvis koalitionen trækker sig ud, før der findes en politisk løsning på konflikten mellem Iraks befolkningsgrupper. Det er desuden sandsynligt, at det vil være årsag til betydeligt øget engagement i Irak fra nabostaterne, hvis koalitionen trækker sig tilbage i utide.

13. Den stadige forværring af sikkerhedssituationen sætter sit præg på det økonomiske liv i Irak. Irakernes hverdag er præget af svigtende leverancer af basale offentlige serviceydelser som eksempelvis rent vand og elektricitet. Desuden mangler der brændstof til transport, madlavning og opvarmning. Stor arbejdsløshed, stigende inflation og stadig flere fattige bidrager til at svække irakernes tillid til deres regering.

14. En fortsat eskalering af voldsniveauet i Irak vil føre til en yderligere forværring af den økonomiske situation. Irak er inde i en ond cirkel, hvor den stadige forværring af sikkerhedssituationen begrænser den økonomiske vækst, skaber arbejdsløshed, højere inflation og voksende fattigdom. Alle disse forhold underminerer tilliden til den irakiske regering og skaber bedre rekrutteringsvilkår for militser, oprørsgrupper og sunnikstremistiske terrorgrupper.

15. Sikkerhedsansvaret for de sydirakiske provinser Muthanna og Dhi Qar blev overdraget til de irakiske myndigheder i henholdsvis juli og september 2006. Koalitionen har desuden trukket sig ud af Maysan-provinsens hovedstad, Amara. Koalitionens tilbagetrækning har medført en magtkamp mellem shiitiske militser om kontrollen med områderne.

16. I løbet af 2006 er niveauet for vold og kriminalitet også eskaleret i Basra-provinsen. Størstedelen af volden udspringer af rivalisering mellem shiitiske partier, som kæmper om politisk magt og kontrol med provinsens olie. I sommeren 2006 skete der en markant stigning i volden rettet mod Basras sunnimuslimske mindretal. Shiitterne vil sandsynligvis fordrive sunniaraberne fra Basra-provinsen, hvis konflikten eskaleres yderligere, og koalitionen ikke blokerer for den etnisk-religiøse udrensning.

17. Truslen fra angreb mod danske styrker, herunder terrortruslen, vurderes som **HØJ** i det sydlige Irak og **MEGET HØJ** i det centrale Irak. Truslen fra civile uroligheder i det sydlige og centrale Irak vurderes som **HØJ**, mens truslen fra sabotage og undergravende virksomhed mod danske styrker vurderes som **MIDDEL**. Den landmilitære minefare og faren fra ueksploderet ammunition vurderes som **MIDDEL** til **HØJ** alt efter område. Truslen mod lufttransport af danske styrker i irakisk luftrum varierer fra **LAV** til **HØJ**, afhængigt af flyvehøjde og område.

18. En række grupperinger og organisationer i Irak gennemfører omfattende spionage imod den multinationale styrke, herunder den danske styrke i Basra-provinsen. Spionagen foretages primært af irakiske oprørsgrupper, kriminelle organisationer, visse militser og stammer samt udenlandske efterretningstjenester. Truslen fra spionage mod de danske styrker i Irak vurderes derfor som **HØJ**.

19. Truslen fra biologiske og kemiske kampstoffer vurderes som **LAV**, mens truslen fra terrorgruppers egenfremstillede biologiske og kemiske giftstoffer vurderes som **MIDDEL**. Truslen mod danske enheder i form af organiseret kriminalitet, der også kan omfatte gidseltagning, vold og brug af håndvåben, vurderes at være **MIDDEL**.